

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR DE SANT PERE

DILLUNS 24 DE JUNY DE 2013

“Lo dia de Sant Pere és lo dia en què nostra ciutat celebra sa festa major. Abans aquesta festa se celebrava amb més lluïment i l’alegria era més complerta. Se feien festes populars que proporcionaven molta animació, com per exemple: córrer la vedella, fer cóssos, balls representats i fins torres; tot això avui ja no es fa, aixís com tampoc se col·loca la bandera al cim del campanar a on pujava un home que, amb serenitat immutable, l’hi clavava, fent en la punxeguda pedra on descansa lo penell habilitats que la gent del poble aplaudia des de la plaça.

Com se veu, la Festa Major de Reus, a darreries del segle XIX, transcorria poca diferència de la mateixa manera que avui. La decadència dels costums tradicionals estava ja iniciada. Els consellers municipals ja no es feien, com altres temps, mutus presents de ventalls amb flocs de borles ni eren molts els veïns que complissin amb el precepte aforístic de “Per Sant Pere, bou i arròs”. Emperò, amb tot, la diada del Sant Patró de Reus tenia flaire de festa grossa, ressabis de tipisme ben marcats, que li donaven el caràcter de què avui està mancada.

Senyores i senyors, regidors, regidores,

Els acabo de llegir alguns fragments signats per Pere Cavallé, un nom destacat del Grup Modernista de Reus, autor de teatre, catalanista i home important en la història d’entitats com el Centre de Lectura. Pere Cavallé descrivia la Festa Major de Sant Pere al darrer terç del s. XIX, és a dir, fa uns 150 anys.

Parlava de decadència, de tradicions desaparegudes, com la d’hissar la bandera al campanar, la de fer “torres” o la del bou i arròs. I parlava de l’emoció amb què, malgrat tot, els reusencs i les reusenques celebraven la festa.

Avui, la festa torna a lluir l'esplendor, amb la recuperació dels elements més significatius que la defineixen, que en fan l'expressió col·lectiva més intensa de la nostra identitat. I això és així perquè per sobre de les conjuntures històriques s'hi ha mantingut la voluntat d'afirmació i participació de les persones que som Reus.

És aquest sentiment el que vigoritza la festa, el que explica que s'hagi guanyat el reconeixement com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional. O com el que ha rebut la Tronada, escollida "l'Instant més gran dels Països Catalans".

Aquesta projecció és fruit del treball col·lectiu de les persones i entitats que, d'ençà de la recuperació dels ajuntaments democràtics, han afegit el seu granet de sorra perquè sigui la festa de tots, un compromís obert amb la cultura que ens és pròpia i amb una tradició festiva secular.

Enguany, en els dies previs, hem tingut l'honor de rebre els Seguicis Festius de Barcelona, en resposta a la càlida acollida que la ciutat comtal va donar, a les festes de Santa Eulàlia, al nostre Seguici. Ha estat una experiència intensa que ens ha permès reforçar els lligams entre Barcelona i Reus, i comprovar la força de la nostra cultura popular, arrelada al territori i a la història, i plena de futur. Una cultura popular que ens identifica i ens projecta al món i ens agermana amb altres pobles.

Com Alemanya, present enguany amb una ambaixadora d'honor: l'Elisabet Cristina, l'esposa geganta de l'arxiduc Carles d'Àustria, que ja va ser protagonista d'aquest acte l'any passat, quan celebràvem els 300 anys de l'atorgament a Reus del títol de Ciutat Imperial i Atenta i el símbol de les maces. Ella va ser qui va concedir el privilegi. I ella, la geganta, serà enguany companya de ball del Carrascllet.

Avui és moment de felicitar-nos per la riquesa d'aquest patrimoni excepcional, que hem sabut conservar (enguany recuperem una altra peça valuosa, el rellotge de la Prioral, restaurat pels alumnes de l'Institut Domènech i Montaner).

I és també moment de formular el compromís de preservar-lo com a expressió col·lectiva d'una manera de ser de Reus oberta i plural, formulada des del respecte i el civisme. Una manera de ser que els reusencs expressem en molts altres àmbits i és el nostre gran valor per encarar el futur: amb esforç i constància, optimisme i passió. Com hem fet sempre, com fem també avui.

És hora d'obrir portes a una nova Festa Major de Sant Pere amb la lectura del pregó, enguany a càrrec del Sr. Joan Amigó. Joan Amigó i Ferrater va néixer a Reus el 1942, en el si d'una família clàssica reusenca: exportadors de vins per la banda del pare i fabricants d'olis per la banda materna.

Després d'estudiar batxillerat a La Salle, es va llicenciar en Ciències Econòmiques i Comercials a la Universitat de Barcelona, i de seguida va iniciar una intensa carrera professional que l'ha dut a ocupar càrrecs en els sectors de la banca, les cooperatives, el turisme i la sanitat. El 1981 va ser director general de la Cooperativa Comarcal d'Avicultura i des del 1988 la seva trajectòria està vinculada al Grup Pere Mata.

Secretari actual de la Unió Catalana d'Hospitals, la seva activitat s'ha desplegat també en l'àmbit associatiu i ciutadà, a través d'entitats com el Centre de Lectura, el Círcol, el CN Reus Ploms, els Amics de Reus o Òmnium Cultural.

Per a tots nosaltres és un autèntic honor comptar amb la seva presència en aquest saló de Plens per convidar-nos a gaudir de la Festa Major. Té la paraula el Sr. Joan Amigó i Ferrater.